

ARBOR MORTIS

*Al punt que hom naix comença de morir
e morint creix, e creixent mor tot dia.*

PERE MARCH

DÉU, al primer batec de cada cor que neix,
sembla dues llavors en una sola argila:
la vida remorosa que cada instant s'esfila,
la mort silenciosa que cada instant s'acreix.

En l'estança més closa de la nostra existència,
allà on només habiten l'esperança o l'horror,
viu l'Arbre de la Mort; i creix, interior,
de tot el que es marceix en la nostra vivència.

Quan ve, tumultuós, el gran vent del destí,
el seu brancatge, nu com un esquelet, vibra.
Arbre, en la primavera que tu trauràs de mi,

estreny, amb les arrels, el meu cos fibra a fibra.
Faran les teves fulles una ombra de repòs,
i un aspre perfum d'ànima vindrà a les teves flors.

3 gener, 1939.